

Célszerű kérdés barátnom! Most nézem meg én egy...
nagyheri költemény...? nem! egy kis-frü leveles
K. Mirkóé, melyben csudul hiddm öter hogy
lévint őta nelem egy betűt sem írta. Arvát ha valami
kis epe még sállam hegyében maradt volna, hűjön
a nedv irandi forrásban. No no! ne ijedj meg, te
épen nem érdemled a korparászt (ha csak a hivatalos
lásers nem, de azt most elég nagy letrű lefelé átnevezni)
mert igazán hólva igen jó ember vagy; így nelem
hűségeseu s erálal örömeu netesen. Felhágyod ugyan
egy mellesteg hogy behussalok a nagy pipával, de
az nem az én hibám; emtor deher esse caucas = hemes-
ner áll a vasár. Aronban győzink tovább:

Az örödlés meglehetőseu devalválva van; fűfselem ugyan
megbolbolgult jó affekonyom emlékezés és ararásár,
fűfselemén ha mi-fem haggors volna is; de rusticus-
ságomnak emssal vége. Pedig János, hidd el nelem:
csak addig lássál volna rajtam nadrágos ruhá, hivatal-
lomból azt a kis vagyonszertőcu instrualandm; aru-
kain igazán paratis lessem volna; feleségemes már
teljesen meggyorssem, s-e are mondod: elbolondítottam, ugy-e?
és... de már mindemnek vége. Jó lez arbor is és
ugy is, igazad van. Hanem barátnom rémiszöcu botrans
ám engem aron hiabálás, hűfid, és irálás, melher s
dolog teljes végbevinnék; arvát is bofane mess valosá-

gos Kar természet vele nemem. Még eddig az irodalomból ha nem eszpeus, csodálatos egy kis hásvarrató, anélkül ne add isem hogy egy fillér is kasszát! Kifejeztem még is sértését a minden fölé: jobban tartog sühpő fölébeszárás a honoráriummal! I most már inkább én akarok márnak! ebből az lá, hogy a hi nem díjaz: amint egy becsü sem írok, különben is nagy hajlalom lévén a nem-írásra; s végre eszpeus elém a megliserátosvoslantodás (sérp hű) regókajtosról. Én maradtam valósággal a régi hegény fahusi pap, de a világ már diszgardagnur tars. Minő önkültség!!!

Mi igen hálálrodját a Géra felépülésén, már ismét bejegye volt, most lábadozik; különös hogy ez a gyerekek hiuse jótas álmodot gyermekeiddel; reggel gyarvan erővel kéri elő Lavinia vagy Julesia, most nagy mond utra van, arusan még az ágy alatt is keresi! bár is volnátos! bár közelebb volnátos! egy napos, egy ünnepe, egy este ally igen jó volna egyjuss kölcsönök! — Magam sem a legvirisőbb állapotban vagyok most; febr 12^{én} volt az Abris letadalmam; boldog ésszel elindultam, még boldogabbal visszanem tértem, látván az irányú taras, melly elnyelésével fenyegetem. Horrá még a stinapi víz elvitte az hosznaséeri hidas (nem tudom emlékelek-e se?) s karánar kell meenni Mészolyra; vissrajövet alkalmatossá van vese volna a látogól meg a vivág, ha Lippai vonzásos nem ad Putuotig; így aztán telerben lefűttem megfűttem karácsony kéri egész nap. Mészolyra sem mulattam

és mulassunk jól, az ismerősi háborúban hi sem lehet
az utóaim lépni, s az idő vilonságai miatt Igar-
sól kifolyólag megvondala nőre is igen mass vol; de
még, felvontunk hajnatig. Lévai Józsi egészség, reborót-
ködön felőled, keménységem megvondassam hogy nelem sem
is, soha egy leltis sem; pedig már akkor isken van leveled.
I még azon kellemes fogadását is feleségem véleiről, hogy meg-
jövén, hovan a Breuer-féle albumot is, mely kifolyólag
Lévainál vol leltis, s feleségem a helyen hogy a Nyá-
kamba esett volna, neki esett esuf képedet az albumban,
ei ugyanest megcsórolgassa; melyre agraú én esében el-
kerdem a Kalyonógliné avordécs nem épen csórolni, gah
dicsőni, mondán: ha nelem ilyen feleségem volna!

Sajnáljuk is, Jánoskám hogy ismés soralkodol feleségedet
megvess az épen beunindes hogy sokse ishasunk egymá-
nak zavarralan állapostól; seméj, ismés jobbra foudal;
s hísem hogy arova leumi bajod. Ném édes anyja is jobban
van, Éöföni feleségem megemlékerésedet.

Nővőmasz iréie én még alig kapsam valamit; minden emleket
is van, ritöl kéjed? Hár kévolyt Sapiálon, tehát nem
igen hogy nőül?

Jól van János, ne beféljünk há a képszenüségrol s éirítéiről.
Visszatértem fájdalom én is a piparásba; de hidd el az an
inseregnum míg nem pipázsam kéjam iréie egészen
megváltossassa; arova nem esit olyan jól a pipa, más
areltis, de areit fivom, mie tudat leumi! Évált olyan
időben min is náhunk jár, eső, sár, víz, é aviz,
jamiar egészen is neyben, február júna meglekésője
eső is viret; be itter volna es a ké hi a magyar-
irodalomba költői orillagnak is capacitásnak.

Arvocem irodalom. Lásd minő élexirást csinál

Vahos Desöfise? Kell-e mi helyt a Divacernok
Desöf. Röbesese rovar alatt? Jorgassad a hies János
albumos? Keune kempelem Jóna novellájá? s mi mond
H. Virgil hogy több becses darab nem fevéen az album
ba a virshangban aija hi! assan er a job pályirás
puqyellarisra, fogvájóra sag. Borafisó emberek eres?
Kaptál 400 darab mindeféle napján festőt és
mindenthoronau, aren naiv mellékessel hogy hies lévén
irodalom-parolásodról tuisza jól a Rülető hogy er
ei er is eladod! megvesznek eret az emberek! de
láttam egy fámabási Levainál, megérendeli hogy ide isjam.
"Ön is a mult évhen lapomba has verset, $3 \times 6 = 18$.
mond tizenegyzöld pforint; de Rületem a lapot, = 15 fr 20kr.
a felmarad 2 fr 40 kr tízselenel Rülető" er nem mese.
seha 6 vers = 2 fr 40 kr. -

de hagyjuk er barátom, kavarov az ember gyovara; —
bepéljünk másról. — Mélyegyet papirod még Jóna a
postán, az öndög büst ebbe a Pelócoryba, — de eré várj,
már régen van régen.

Végre keüves lettem Románassony, hívenből sajnalom és
sajnáljuk hogy er a mogova melve, János ar, nem
hogy felidritené keüves Románassony körül az órákar,
de még elborija; társaságba nem megy; posthe nem
megy, nem hogy családján vime'. Ne féljen lettem, erak
még egyher az a fehőmezei láblakó köröve menjen
leh az öregnek melege! Igar, hogy mi sem megyünk
sehova, még Baszryné her sem; kuf az isen legjobb iskon.
Emi hívenből, letteböl örölyi öleli, vele Julesai Lacis,
Jös — a mi ketem nem epen lesfit az öreg melve is. —
Kauvainébal foras emlegetis, pretnenel forfor, igen
forfor vele Leni; mi pedig öröröu öröré.
A jó isen álja még mindgyökös; széged is
édes Jánoskain!
Kauva, febr 22 1856. igai barátod
Miska